

στάσεις, κατὰ τὰς δοποίας δὲ ἄνθρωπος δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀλλάξῃ φρόνημα καὶ ξωήν, διπλάτος, ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεως του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ καταπάσῃ τὰς τύψεις του, κατέφυγεν εἰς μέσον, τὸ δοποῖον ἀνέπαυσε κατὰ τὸ φαινόμενον αὐτήν, ἐπιφρίψα τὸ σφάλμα, τὴν μομφὴν τῆς καταδίκης τοῦ

Σωτῆρος, εἰς ἄλλους. Καὶ λαβὼν ὕδωρ ἔντυψε τὰς κελρας ἐνώπιον τοῦ ὄρχλου, λέγων, «Ἄθως εἶμαι ἀπὸ τοῦ αἴματος τοῦ δικαίου τούτου, σεῖς δέ φεσθε! » Εἰς δοποῖον βάθος ἡθικῆς ἔξαχρειώσεως δύναται δὲ ἄνθρωπος νὰ καταπέσῃ! Κοιτᾷς δημοσίᾳ ἀναγνωρίζων καὶ ηρούτων κατηγορούμενόν τινα ἀθῶν, παραδίδει αὐτὸν εἰς θάνατον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν δημοτικότητά τοῦ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δοποῖοι ἔγιτον τὸ νησάντανον αὐτοῦ, καὶ οὕτω νὰ δι-

νοχωρίας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ τὴν αἰώνιον κακοδαιμονίαν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΙΣΙΑΝΟΣ.

Ο Τισιανὸς Βικέλιος ἐγεννήθη ἐν Πιέρη πόλει παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Φριόλης κειμένη, τὸ 1447, ἐκ νεαρᾶς του δ' ἡλικίας ἔδειξεν ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὴν ἴχνογραφίαν καὶ ζωγραφικήν, δεκαέτης δ' ἔγραψεν ἐπὶ στήλης κεφαλὴν παρθένου, πρὸς χρωματισμὸν τῆς δοποίας δι' ἔλλειψιν χρώματος μετεχειρίσθη τὸν δοπὸν (ζωμὸν) διαφόρων ἀνθέων.

Τοῦτο ίδόντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐπεμψάν αὐτὸν εἰς τὴν τότε ἀκμάζουσαν Βενετίαν διὰ νὰ σπουδάσῃ ζωγραφικὴν πλησίον τοῦ ζωγράφου

Ο καλλιτέχνης Τισιανός.

ἐπιθημῆτη εἰς τὴν θέσιν του δι' ὀλίγου εἰσέτι καιρόνι μετὰ τοῦ Γεωργάνην ἐν Παδούᾳ, διστις εἶχε συμφωνήσει νὰ ζωγραφίσῃ εἰκόνα, τὴν «Ἀγοράν τῶν Γερουμανῶν» καλουμένην.

Άλλα τὸ ἔνοχον ὄργανον δὲν ἀπήλαυσεν ἐπὶ πολὺ τὴν δημοτικήτα, χάριν τῆς δοποίας ἐθυσίασε τὸ συναίσθημα τοῦ δικαίου. Άνακληθὲις ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Οὐντελίου, τῇ αἰτήσει τοῦ λαοῦ ἐκείνου, εἰς τὸν δοποῖον ἔχαρισθη, ηὐτοκτόνησε, κατὰ τὸν Εὐσέβειον, ἔνεκα τῆς ταραχῆς, τὴν δοποίαν ἥσθάνετο διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀποτυχίας.

Ἄγαπητὰ παιδία, προσέχετε εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεως σας καὶ μὴ παρακούνετε αὐτάς, ἐὰν θέλετε νὰ ἀποφύγητε μεγάλας στε-

Βελλίνη. Κατόπιν δύμως συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ Γεωργάνην ἐν Παδούᾳ, διστις εἶχε συμφωνήσει νὰ ζωγραφίσῃ εἰκόνα, τὴν «Ἀγοράν τῶν Γερουμανῶν» καλουμένην.

Ἐκ τῆς Παδούας ἐπανέστρεψε πάλιν εἰς Βενετίαν προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς εἰκόνας τοῦ Βουλευτηρίου, τὸ δοποῖον δὲν ἀδυνήθη νὰ πράξῃ. Μεταξὺ δὲ τῶν εἰκόνων τούτων εἶναι καὶ μία παριστάνουσα τὸν αὐτοκράτορα Φρειδερίκον, πίπτοντα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.